Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

30 май 2024 година*

„Обжалване — Инструмент за предприсъединителна помощ — Субсидии — Разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) — Административни санкции — Отстраняване от процедури за възлагане на обществени поръчки и за отпускане на безвъзмездни средства, финансирани от общия бюджет на Съюза — Публикуване на обявление за отстраняването на уебсайта на Европейската комисия — Пропорционалност на санкциите — Пропуск да се посочи, че няма окончателно съдебно или окончателно административно решение“

По дело C-130/23 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 2 март 2023 г.,

Vialto Consulting Kft., установено в Будапеща (Унгария), представлявано от S. Paliou и A. Skoulikis, dikigoroi,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, представлявана от T. Adamopoulos, F. Behre и R. Pethke,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: F. Biltgen, председател на състава, J. Passer (докладчик) и M. L. Arastey Sahún, съдии,

генерален адвокат: A. M. Collins,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

* Език на производството: гръцки.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Vialto Consulting Kft. (наричано по-нататък „Vialto“) иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 21 декември 2022 г., Vialto Consulting/Комисия (T-537/18, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2022:852), с което Общият съд отхвърля жалбата му, от една страна, за отмяна на окончателното решение на Европейската комисия от 29 юни 2018 г., с което тя го отстранява за срок от две години от процедурите за възлагане на обществени поръчки, от процедурите за отпускане на безвъзмездни средства, от процедурите по финансовите инструменти (за инвестиционните фондове със специална цел и финансовите посредници), от процедурите за конкурси с награди, уредени в Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1), и от процедурите за възлагане, уредени в Регламент (ЕС) 2015/323 на Съвета от 2 март 2015 година относно финансовия регламент, приложим за 11-ия Европейски фонд за развитие (ОВ L 58, 2015 г., стр. 17), като разпорежда отстраняването да се публикува на уебсайта на Комисията (наричано по-нататък „спорното решение“), и от друга страна, за присъждане на обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпяло вследствие на това решение.

Правна уредба

2 Член 105а от Регламент № 966/2012, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2015/1929 на Европейския парламент и на Съвета от 28 октомври 2015 г. (ОВ L 286, 2015 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 966/2012“), озаглавен „Защита на финансовите интереси на Съюза чрез откриване на рисковете и налагане на административни санкции“, предвижда в параграф 1:

„С оглед на защитата на финансовите интереси на Съюза Комисията създава и управлява система за ранно откриване и отстраняване.

Тази система има за цел да улесни:

[…]

б) отстраняването на икономически оператор, който се намира в някое от положенията, налагащи отстраняване, изброени в член 106, параграф 1;

[…]“.

3 Съгласно член 106 от Регламент № 966/2012:

„1. Възлагащите органи отстраняват икономически оператор от участие в процедури за възлагане, уредени с настоящия регламент, когато:

[…]

д) икономическият оператор е показал значителни недостатъци при спазването на основните задължения по изпълнението на договор, финансиран от бюджета, което е довело до преждевременното му прекратяване или до прилагането на обезщетения за загуби и пропуснати ползи или други договорни санкции, или което е било разкрито вследствие на проверки, одити или разследвания, проведени от разпоредител с бюджетни кредити, [Европейската служба за борба с измамите (OLAF)] или Сметната палата;

[…]

2. При липса на окончателно съдебно решение или, когато е приложимо, на окончателно административно решение в случаите по параграф 1, букви в), г) и е), или в случая по параграф 1, буква д), възлагащият орган отстранява икономическия оператор въз основа на първоначална правна квалификация на поведението, посочено в тези букви, като се вземат предвид установените факти или други констатации, съдържащи се в препоръката на експертната комисия, посочена в член 108.

[…]

Фактите и констатациите, посочени в първа алинея, включват по-специално:

а) факти, установени по време на одити или разследвания, извършени от Сметната палата, OLAF или при вътрешен одит, или всяка друга проверка, одит или контрол, за чието извършване отговаря разпоредителят с бюджетни кредити;

[…]

3. Всяко решение на възлагащия орган, взето съгласно членове 106—108, или, когато е приложимо, всяка препоръка на експертната комисия, посочена в член 108, се взема в съответствие с принципа на пропорционалност, и по-специално като се отчита сериозността на положението, включително въздействието върху финансовите интереси и авторитета на Съюза, колко време е изминало от съответното поведение, неговата продължителност и повторяемост, наличието на умисъл или степента на небрежност, малкият размер на сумата, за която се отнася параграф 1, буква б) от настоящия член, или всякакви други смекчаващи обстоятелства, като например степента на съдействие, оказано от икономическия оператор на съответния компетентен орган, и неговият принос към разследването, признат от възлагащия орган, или оповестяване на положението, налагащо отстраняване посредством декларацията по параграф 10 от настоящия член.

[…]

16. За да се засили при необходимост възпиращият ефект на отстраняването и/или финансовата санкция, Комисията, при наличие на решение на възлагащия орган, публикува на уебсайта си следната информация, свързана с отстраняването, и, ако е приложимо, финансовата санкция за случаите по параграф 1, букви в), г), д) и е) от настоящия член:

а) наименованието на засегнатия икономически оператор;

б) положението, налагащо отстраняване, чрез позоваване на, параграф 1 от настоящия член;

в) срокът на отстраняването и/или размерът на финансовата санкция.

Когато решението за отстраняване и/или финансова санкция се взема въз основа на първоначалната правна квалификация, посочена в параграф 2 от настоящия член, в обявлението се посочва, че не е постановено окончателно съдебно решение или, ако е приложимо, окончателно административно решение. В тези случаи незабавно се публикува информация за всяко евентуално обжалване, неговия ход и резултат, както и за всяко изменено решение на възлагащия орган. Когато е наложена финансова санкция, в обявлението се посочва също дали тази санкция е била платена.

[…]

17. Информацията по параграф 16 от настоящия член не се публикува при някое от следните обстоятелства:

[…]

б) когато публикуването би причинило непропорционални вреди на съответния икономически оператор или по някакъв друг начин би било непропорционално, въз основа на критериите за пропорционалност, посочени в параграф 3 от настоящия член, и за размера на финансовата санкция;

[…]“.

4 Съображение 21 от Регламент 2015/1929 гласи:

„Важно е да съществува възможност за засилване на възпиращия ефект от отстраняването и финансовата санкция. Във връзка с това възпиращият ефект следва да бъде засилен посредством възможността за публикуване на информацията, свързана с отстраняването, и/или финансовата санкция, при пълно спазване на изискванията за защита на данните, установени с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета [от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142)] и с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10)]. Това следва да спомогне да се предотврати повторение на съответното поведение. Поради съображения за правна сигурност и в съответствие с принципа на пропорционалност следва да се посочи в кои случаи не следва да се извършва публикуване. В своята оценка възлагащият орган следва да отчита препоръките на експертната комисия. По отношение на физически лица лични данни следва да се публикуват само в изключителни случаи, обосновани от тежестта на поведението или от неговото въздействие върху финансовите интереси на Съюза“.

Обстоятелствата по спора

5 Обстоятелствата по спора са изложени от Общия съд в точки 2—22 от обжалваното съдебно решение и за целите на настоящото производство могат да бъдат обобщени по следния начин.

6 Жалбоподателят е учредено по унгарското право дружество, което предоставя консултантски услуги на предприятия и образувания от частния и публичния сектор.

7 По силата на член 1 от Регламент (ЕО) № 1085/2006 на Съвета от 17 юли 2006 година за създаване на Инструмент за предприсъединителна помощ (ИПП) (ОВ L 210, 2006 г., стр. 82; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 47, стр. 134) Европейският съюз подпомага във връзка с тяхното членство страните, които са посочени в приложения I и II към този регламент, сред които Република Турция, при постепенното им сближаване със стандартите и политиките на Съюза, включително, при необходимост, с достиженията на правото на Съюза. Член 10 от Регламент (ЕО) № 718/2007 на Комисията от 12 юни 2007 година за прилагане на Регламент № 1085/2006 (ОВ L 170, 2007 г., стр. 1) предвижда като общи принципи за прилагане на подпомагането, че Комисията поверява управлението на определени дейности на страната бенефициер, като същевременно запазва цялостната крайна отговорност за изпълнението на общия бюджет. Децентрализираното управление обхваща най-малко провеждането на търгове, сключването на договори и плащанията.

8 Комисията сключва с Република Турция рамково споразумение, в което се определят общите правила за сътрудничество във връзка с помощта по ИПП, както и споразумение за финансиране. За оперативна структура по смисъла на член 21 от Регламент № 718/2007 е определен Central Finance and Contracts Unit (CFCU). Един от проектите, финансирани по това споразумение, е проект TR2010/0311.01 „Digitization of Land Parcel Identification System“ (Цифровизация на системата за идентификация на земеделските парцели). Проектът е финансиран със сумата от 37 милиона евро и се състои от три части. Третата част е изпълнена в рамките на договор за възлагане на услуги, сключен на 19 септември 2014 г. между CFCU и консорциум, съставен от пет участника, сред които жалбоподателят, и е координирана от Agrotec SpA с договор за предоставяне на услуги с референтен номер TR2010/0311.01-02/001.

9 След започването на разследване поради подозрения за корупция или измама във връзка с този проект, на основание член 3 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 2013 г., стр. 1) OLAF решава да извърши проверки в помещенията на жалбоподателя.

10 При проверка, извършена от 12 до 14 април 2016 г., е отбелязано, че жалбоподателят е отказал да предостави на OLAF някои сведения.

11 След приключването на провежданото от OLAF разследване CFCU уведомява Agrotec за този факт и за заключението на тази служба, че жалбоподателят е нарушил член 25 от общите условия на договора за предоставяне на услуги, посочен в точка 8 от настоящото решение. CFCU уведомява Agrotec и за решението си да отстрани жалбоподателя от този

договор във всички негови аспекти и да продължи да изпълнява договора. В съответствие с това CFCU иска от Agrotec незабавно да прекрати дейността на жалбоподателя, считано от 11 ноември 2016 г., и да вземе необходимите мерки, за да го изключи от консорциума, а именно като изготви допълнение към посочения договор.

12 Със спорното решение, за което жалбоподателят е уведомен на 4 юли 2018 г., Комисията го отстранява за срок от две години от процедурите за възлагане на обществени поръчки, за отпускане на безвъзмездни средства и за финансови инструменти, финансирани от общия бюджет на Съюза и от 11-ия Европейски фонд за развитие по силата на Регламент 2015/323, и го включва за срок от две години в създадената с член 108, параграф 1 от Регламент № 966/2012 система за ранно откриване и отстраняване (EDES).

13 От предоставената на Съда преписка е видно, че съгласно съображение 77 от спорното решение отстраняването е обосновано с оглед на сериозността на положението, тъй като Vialto е попречило на OLAF да проведе разследването си и да провери дали твърденията за измама и/или корупция са основателни, и на доказателствата, че Vialto е нарушило едно от основните си задължения във връзка с изпълнението на договора по смисъла на член 106, параграф 3 от Регламент № 966/2012, тъй като в становището си до органа, посочен в член 108 от Регламент № 966/2012, то изрично е признало, че е отказало да предостави на OLAF достъп до исканите данни.

14 Освен това в съответствие с член 106, параграф 16 от Регламент № 966/2012 Комисията решава да публикува на своя уебсайт обявление за отстраняването. От представената на Съда преписка е видно, че съгласно съображение 80 от спорното решение публикуването на обявлението е обосновано с това, че Vialto е попречило на OLAF да проведе разследването си, и че това сериозно неизпълнение на съществени договорни задължения не е позволило да се защитят финансовите интереси на Съюза.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

15 На 13 септември 2018 г. Vialto подава в секретариата на Общия съд жалба, с която иска отмяна на спорното решение и присъждане на обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди. В подкрепа на жалбата си Vialto изтъква пет основания.

16 Първото основание е нарушение на задължението за мотивиране. Второто е нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 година относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 1996 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 24). Третото основание е нарушение на правото на добра администрация. Четвъртото основание е нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания Накрая, петото основание е нарушение на принципа на пропорционалност.

17 Общият съд отхвърля всички тези основания по същество. Вследствие на това Общият съд отхвърля и искането на Vialto за обезщетение, тъй като то се основава на същите нередовности като изтъкнатите в подкрепа на отхвърленото от него искане за отмяна.

18 Така с обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.

Искания на страните

19 С жалбата си Vialto иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

20 Комисията иска от Съда:

– да отхвърли изцяло жалбата като явно неоснователна и

– да осъди Vialto да заплати съдебните разноски.

По жалбата

21 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания, като първите две са изведени от грешки при прилагане на правото и от изопачаване на фактите в анализа на Общия съд относно наличието на нарушение на принципа на пропорционалност, а третото — от грешка при прилагане на правото във връзка с отхвърлянето на искането за обезщетение.

По първото основание

Доводи на страните

22 С първото си основание Vialto упреква Общия съд, че в точки 160, 164, 175, 177 и 182 от обжалваното съдебно решение е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че публикуването на уебсайта на Комисията на обявление за отстраняването от финансиране от Съюза е подходяща мярка за постигане на целта за защита на финансовите интереси на Съюза.

23 По-конкретно, от една страна, Vialto твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че тази мярка е в съответствие с принципа на пропорционалност, въпреки че не са изложени конкретни мотиви, отделни от тези, които обосновават отстраняването, а именно тежестта на допуснатото нарушение. Въпреки че Общият съд приел, че публикуването трябва да бъде подложено на анализ за пропорционалност, който е независим от анализа, извършен по отношение на отстраняването, той не отчел факта, че мотивите на Комисията, които придружават решението да се публикува обявление за отстраняването, не се различават от мотивите за отстраняването и че не са специални.

24 Освен това Vialto оспорва, че публикуването е подходяща мярка за постигане на целта за защита на финансовите интереси на Съюза. Публикуването на обявление на уебсайта на Комисията по никакъв начин не било от полза за финансовите интереси на Съюза, а единствената му функция била да възпира трети лица, които сключват договори с Комисията, от евентуално нарушение на правилата.

25 Накрая, Vialto оспорва мотива в точка 182 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд заключава, че нищо не позволява да се приеме, че публикуването нарушава принципа на пропорционалност само защото има за цел да защити същата легитимна цел. Тази преценка не била мотивирана и обстоятелството, че е възможно отстраняването и публикуването да имат една и съща обща легитимна цел, не означавало автоматично, че публикуването е в съответствие с принципа на пропорционалност.

26 От друга страна, Vialto твърди, че Общият съд е изопачил фактите, що се отнася до определянето на обстоятелствата, които обосновават поотделно отстраняването и публикуването. По-конкретно, в точка 175 от обжалваното съдебно решение Общият съд приел, че в спорното решение не е направено стриктно разграничение между обстоятелствата, които обосновават отстраняването, и тези, които обосновават публикуването, преди да приеме, че това не води непременно до смесване на двете категории мотиви, обосноваващи тези мерки, което може да наруши принципа на пропорционалност. От съображения 77 и 80 от спорното решение обаче следвало, че двете категории мотиви са идентични. Съдебният контрол за спазване на принципа на пропорционалност и на предвиденото в член 106, параграф 16 от Регламент № 966/2012 изискване налагал да се установят мотивите, които позволяват да се обоснове както отстраняването от процедурите за възлагане на обществени поръчки, така и публикуването като допълнителната мярка.

27 Комисията иска твърденията по първото основание да се отхвърлят като неоснователни.

Съображения на Съда

28 Първо, следва да се припомни, че съгласно член 106, параграф 16 от Регламент № 966/2012, когато се окаже необходимо да се засили възпиращият ефект на отстраняването и/или финансовата санкция, Комисията, при наличие на решение на възлагащия орган, публикува на уебсайта си информацията, свързана с отстраняването, и ако е приложимо, финансовата санкция.

29 Следва да се констатира, че от текста на тази разпоредба ясно следва, че отстраняването и публикуването са две отделни мерки и че Комисията може да приеме мярката публикуване, когато счете, че това е необходимо за засилване на възпиращия ефект на санкцията, изразяваща се в отстраняване на икономически оператор от участие в процедури за възлагане на обществени поръчки.

30 Това тълкуване се потвърждава от съображение 21 от Регламент 2015/1929, от което по същество следва, че намерението на законодателя на Съюза е било да засили възпиращия ефект на отстраняването и на финансовата санкция, като предвиди възможността за публикуване на информацията, свързана с отстраняването, тъй като такава мярка може да допринесе за това съответното поведение да не се повтаря.

31 Следователно в точка 171 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е приел по същество, че макар тези две мерки да не са равностойни по своето действие, тъй като отстраняването има предимно наказателен характер, докато публикуването преследва по-скоро възпираща и превантивна цел, те са взаимно допълващи се, тъй като са насочени към една и съща цел — да накарат всички заинтересовани лица да се откажат от евентуално нарушение на правилата.

32 Второ, що се отнася до твърдението, че липсват конкретни мотиви, които обосновават публикуването, отделни от мотивите, които обосновават отстраняването, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика задължението на институциите за мотивиране предполага, че в съответствие с член 296, втора алинея ДФЕС съответната институция излага по ясен и недвусмислен начин съображенията в основата на приетия от нея акт, така че да даде възможност, от една страна, на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да могат да защитят правата си, и от друга страна, на съда да упражни своя контрол (вж. в този смисъл решение от 8 март 2017 г., Viasat Broadcasting UK/Комисия, C-660/15 P, EU:C:2017:178, т. 43 и цитираната съдебна практика).

33 Както правилно припомня Общият съд в точка 64 от обжалваното съдебно решение, мотивите не трябва непременно да бъдат изчерпателни, стига да са достатъчни, какъвто е случаят, когато съответната институция излага фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 96, и от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 169).

34 В случая от съображение 80 от спорното решение е видно, че публикуването е обосновано, тъй като Vialto е попречило на OLAF да проведе разследването си, и че това сериозно неизпълнение на съществени договорни задължения е накърнило защитата на финансовите интереси на Съюза.

35 Както отбелязва Общият съд в точка 175 от обжалваното съдебно решение, в това съображение ясно е посочено защо публикуването е обосновано. Ето защо Общият съд правилно е приел, че фактът, че в спорното решение не са разграничени стриктно обстоятелствата, които обосновават отстраняването, от тези, които обосновават публикуването, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че е налице смесване на двете категории мотиви, обосноваващи тези мерки, което може да наруши принципа на пропорционалност.

36 Трето, Vialto изтъква и наличието на противоречие между точки 175 и 173 от обжалваното съдебно решение, тъй като в последната точка Общият съд е уточнил, че публикуването трябва да бъде подложено на анализ за пропорционалност, който е независим от анализа, извършен по отношение на отстраняването, въпреки че е възможно обстоятелствата в основата на тези две мерки да са общи и да се разгледат едновременно.

37 В това отношение следва да се припомни, както прави Общият съд в точка 172 от обжалваното съдебно решение, че член 106, параграф 17, буква б) от Регламент № 966/2012 предвижда, че „[и]нформацията по параграф 16 от настоящия член, не се публикува […] когато публикуването би причинило непропорционални вреди на съответния икономически оператор или по някакъв друг начин би било непропорционално, въз основа на критериите за пропорционалност, посочени в параграф 3 от настоящия член“.

38 Критериите за пропорционалност, посочени в член 106, параграф 3 от този регламент, обаче се отнасят до решенията за отстраняване и/или финансова санкция.

39 Следователно от член 106, параграф 17, буква б) от Регламент № 966/2012 не следва, че анализът за пропорционалност на публикуването непременно трябва да се отнася до обстоятелства, различни от взетите предвид за целите на анализа за пропорционалност на отстраняването. Напротив, за целите на анализа за пропорционалност на публикуването тази разпоредба препраща по-специално към критериите за пропорционалност на отстраняването. Така самият факт, че по същество са изтъкнати едни и същи съображения, за да се обосноват двата вида мерки, сам по себе си не представлява нарушение на принципа на пропорционалност, стига всяка от тези мерки да е обоснована, както в настоящия случай.

40 Четвърто, що се отнася до това дали публикуването е подходяща мярка за постигане на целта за защита на финансовите интереси на Съюза, следва да се отбележи, че член 105а, параграф 1 от този регламент предвижда, че за да се защитят финансовите интереси на Съюза, Комисията създава и управлява система за ранно откриване и отстраняване. Целта на тази система е по-специално да улесни отстраняването на икономически оператор, който се намира в някое от положенията, налагащи отстраняване, изброени в член 106, параграф 1 от посочения регламент.

41 Несъмнено от текста на член 105а от Регламент № 966/2012 следва, че отстраняването има за цел да защити финансовите интереси на Съюза, като тази разпоредба не посочва публикуването като мярка, която преследва същата цел.

42 При това положение следва да се припомни, както следва от точка 31 от настоящото решение, че тези два вида мерки са взаимно допълващи се. Освен това и преди всичко, засилването на възпиращия ефект на отстраняването и на финансовата санкция чрез публикуването на информация за отстраняването преследва в крайна сметка и целта за защита на финансовите интереси на Съюза. Всъщност публикуването, доколкото цели икономическите оператори да не нарушават задълженията си при изпълнение на поръчките, финансирани от бюджета на Съюза, очевидно допринася за постигането на целта за защита на финансовите интереси на Съюза.

43 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че публикуването е подходяща мярка за постигане на целта за защита на финансовите интереси на Съюза.

44 Пето, Vialto твърди, че Общият съд е изопачил фактите, що се отнася до определянето на обстоятелствата, които обосновават поотделно отстраняването и публикуването, като в точка 175 от обжалваното съдебно решение е приел, че в спорното решение не е направено разграничение между обстоятелствата, които обосновават отстраняването, от една страна, и публикуването, от друга, за да стигне до извода, че това не води непременно до смесване на двете категории мотиви, обосноваващи тези мерки, което може да наруши принципа на пропорционалност.

45 В това отношение следва да се припомни, че от точка 39 от настоящото решение е видно, че Общият съд правилно е заключил в точка 175 от обжалваното съдебно решение, че фактът, че в спорното решение не е направено стриктно разграничение между обстоятелствата, които обосновават отстраняването, и тези, които обосновават публикуването, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че е налице смесване на двете категории мотиви, обосноваващи тези мерки, което може да накърни принципа на пропорционалност.

46 Следователно, тъй като оплакването, изведено от изопачаването, не може да постави под въпрос основателността на обжалваното съдебно решение, следва да се приеме, че този довод е неотносим.

47 От гореизложеното следва, че първото основание трябва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като неотносимо.

По второто основание

Доводи на страните

48 С второто си основание Vialto твърди, че в точки 183—186 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че обстоятелството, че в публикуваното на уебсайта на Комисията обявление за отстраняването не се уточнява, че спрямо него не е постановено окончателно съдебно или окончателно административно решение, е в съответствие с изискванията на член 106, параграф 16, втора алинея от Регламент № 966/2012.

49 Първо, непосочването в това обявление, че няма окончателно съдебно или окончателно административно решение, представлявало съществено процесуално нарушение. Всъщност ставало въпрос за ясно и безусловно изискване, което има за цел да информира третите лица, и чието неспазване ги въвежда в заблуждение. Следователно Общият съд неправилно приел, че нарушаването на това изискване не е засегнало неблагоприятно правното и материалното положение на Vialto.

50 Второ, Vialto оспорва прилагането по аналогия в точка 183 от обжалваното съдебно решение на решение от 11 септември 2014 г., Gold East Paper и Gold Huasheng Paper/Съвет (T-443/11, EU:T:2014:774, т. 98), което се отнася до неспазването на норма относно консултирането с комитет.

51 Трето, констатацията на Общия съд в точка 185 от обжалваното съдебно решение, че посоченият в точка 49 от настоящото решение пропуск е поправен от Комисията на 24 октомври 2018 г., не трябвало да е определящ елемент при преценката му дали е налице нарушение на разглежданата разпоредба. Законосъобразността на акта на Съюза трябвало да се преценява с оглед на фактическите и правните обстоятелства към момента на приемането му.

52 Комисията иска твърденията по второто основание да се отхвърлят като явно неоснователни.

Съображения на Съда

53 Член 106, параграф 16, втора алинея от Регламент № 966/2012 по същество изисква в обявлението за отстраняването да се посочва, че по отношение на съответния икономически оператор не е постановено окончателно съдебно или окончателно административно решение. В тези случаи тази информация трябва да бъде допълнена с информация за всяко евентуално обжалване, неговия ход и резултат, както и за всяко изменено решение на възлагащия орган.

54 Vialto твърди, че непосочването на тази информация представлява съществено процесуално нарушение, което накърнява правното и материалното му положение.

55 Съгласно практиката на Съда неспазването на процесуалните правила, свързани с приемането на акт с неблагоприятни последици, представлява съществено процесуално нарушение и ако съдът на Съюза констатира при разглеждането на въпросния акт, че същият не е бил редовно приет, той трябва да определи последиците от съществения процесуално нарушение и съответно да отмени опорочения от такъв недостатък акт (решение от 20 септември 2017 г., Tilly-Sabco/Комисия, C-183/16 P, EU:C:2017:704, т. 115 и цитираната съдебна практика).

56 В това отношение следва да се констатира, че обстоятелството, че в публикуваното на уебсайта на Комисията обявление не се посочва, че спрямо Vialto не е постановено окончателно съдебно или окончателно административно решение, няма отношение към процедурата по приемане от Комисията на решението за публикуване на отстраняването, а е обстоятелство, настъпило след приемането на това решение.

57 В случая предмет на жалбата за отмяна е не самото публикуване, а спорното решение. В член 2 от това решение изрично се предвижда, че в обявлението трябва да се посочи, че няма окончателно съдебно решение. Следователно спорното решение не е опорочено от каквато и да било незаконосъобразност и не е допусната никаква грешка при приемането му.

58 При това положение Общият съд правилно е приел в точка 184 от обжалваното съдебно решение, че не може да се счете, че пропускът да се посочи, че няма окончателно съдебно решение, накърнява правното и материалното положение на Vialto, и че този пропуск не представлява съществено процесуално нарушение. Всъщност непосочването на тази информация не може да се отрази на законосъобразността на решението за публикуване на отстраняването.

59 Що се отнася до последващото поправяне на пропуска на Комисията, от обжалваното съдебно решение е видно, че съображението в точка 185 от обжалваното съдебно решение, въведено с израза „освен това“, е изложено за изчерпателност на констатацията, направена в точка 184 от това решение.

60 Поради това оплакването, изведено от извършването на поправка след приемането на спорното решение, следва да се отхвърли като неотносимо.

61 Следователно второто основание трябва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като неотносимо.

По третото основание

Доводи на страните

62 С третото си основание Vialto твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точки 194—196 от обжалваното съдебно решение е приел, че не е изпълнено условието за наличие на неправомерно поведение, в което е упрекната Комисията. Грешките при прилагане на правото, опорочаващи обжалваното съдебно

решение, така както са изложени в първото и второто основание за обжалване, обаче доказвали наличието на неправомерно поведение от страна на Комисията, което трябвало да доведе до отмяна на точки 195 и 196 от обжалваното съдебно решение, с които се отхвърля искането за обезщетение.

63 Комисията иска твърденията по третото основание да се отхвърлят като явно неоснователни.

Съображения на Съда

64 Тъй като при всички положения третото основание може да се счете за основателно само ако първото и второто основание са били обявени за основателни, а това не е така, третото основание следва да се отхвърли, а оттам и жалбата в своята цялост.

По съдебните разноски

65 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

66 В съответствие с член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

67 Тъй като Комисията е поискала Vialto да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Комисията.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Vialto Consulting Kft. да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

Подписи